

KAPITOLA PRVNÍ

Je historie člověčenstva, a tudíž historie vašeho vzniku, popisovaná v různých vědeckých a náboženských knihách, pravdivá? Jste skutečně tím, co říkají, že jste? Jaká je pravá skutečnost ohledně tohoto všeho?

Výtah z knihy „Kdo jsi a proč jsi zde ?“, str. 6 – 25, 1. kapitola.

„Jakmile uspějeme ve své snaze dostat se do styku se svým nejnějším Já, svou Niternou myslí a Nejvyšším ve své Niterné myslí, je první věcí, kterou se máte naučit, následující:

Vše, co jste kdy o sobě, o svém životě a životě obecně, o původu člověčenstva a všem ostatním poznali, je buď velkým zkreslením toho, jak to vše skutečně začalo, jak se to odehrálo, a v tom, jak se to nyní předkládá, nebo je to zcela nesprávné. Máte to vše vzhůru nohama. Žijete ve světě postaveném na hlavu a potřebujete se všemu učit či opětovně naučit znovu.

Takže první krok, který potřebujete podniknout, je pečlivé a důkladné osvobození se ode všech názorů, pohledů, postojů a systémů víry, které jste ve svém životě ohledně těchto záležitostí doposud měli. V získávání pravého poznání sebe sama a svého života nemůžete mít úspěch, pokud se snažíte otevřít dveře k sobě samým z pozice, kterou jste zaujímalí doposud. Použijete-li k těmto dveřím starý klíč, představovaný těmito systémy víry, které jste odvozovali z celého svého života, uboze selžete. Fakticky se můžete stát daleko nevědomějšími a zmatenějšími, než kdykoli před tím.

Druhou důležitou věcí, kterou poznáte ve svém pravém já, nacházejícím se uvnitř vaší pravé Niterné myslí, je to, že abyste objevili pravdu o sobě, o tom, kým jste a proč jste zde, a ohledně všech záležitostí majících vztah k těmto věcem, potřebujete mít ochotu vzdát se všeho, čemu nyní věříte, že je pravdou. To zahrnuje všechny v současnosti vámi zastávané náboženské, vědecké, filosofické, psychologické či jiné pověry.

Jak jste si povšimli, důraz se klade na vaši ochotu vzdát se starých systémů víry. Tím se neříká, že se jich musíte vzdát plně, ale raději máte ukázat vůli se jich vzdát, abyste mohli získat poznatky o pravé skutečnosti sebe sama a svého života. Ochota je novým klíčem, který odmyká dveře k ohromnému pokladu pravého poznání a moudrosti, které odhalují to, kým jste a proč jste zde. Nejste-li to ochotni učinit, tyto dveře se nikdy neotevřou.

Proč je nutné vzdát se toho, čemu jste věřili, že je pravdou? Prostým důvodem je to, že když k sobě přistupujete s falešnými ideami o sobě samých, či přinejmenším s možností, že vaše chápání těchto záležitostí by mohlo být falešné, nebudete s to objektivně vidět sebe samé takové, jací skutečně jste. Namísto toho budete zaujati a

budete na sebe pohlížet očima vašeho zvláštního systému víry. To pak povede k tomu, že budete přijímat pouze to o vás samotných a o druhých, co je v souhlasu s vaším vlastním systémem. To je přístup předpojatý a zároveň přístup, který je předpovědí, která samu sebe naplní. Tento přístup nalézá pouze to, co váš systém víry očekává či dovoluje, ale to nepochází z vašeho pravého já. Toto u lidí způsobují neměnné systémy víry. Proto je důležité, abyste udržovali svou mysl a své srdce otevřeny a byli ochotni přijmout ti, že poznatky, které máte o všech záležitostech života, o sobě a o druhých, mohou být zkreslené či úplně nesprávné.

Ohledně původu Vesmíru a života na této planetě včetně vašeho vlastního vzniku existují dva systémy víry. Vědecký a náboženský.

1. VĚDECKÝ PŘÍSTUP

Vědecký přístup nás poučuje, že život nastal pouhou náhodou. Tvrdí, že život je kombinací jistého druhu chemických uskupení, jako jsou například uhlíko – kyslíko - bílkovinné řetězce. Život se pravděpodobně evolučně vyvinul sám sebou, v sobě a ze sebe, bez jakéhokoli tvůrčího zdroje či původce života. Prostě řečeno: O životě se předpokládá, že na této planetě započal čirou náhodou, aniž by jeho proces byl předem jakkoli naplánován či zamýšlen. Předpokládá se tedy, že život začal od jednoduché neinteligentní proteinové buňky améby. Procesem evoluce se během milionů či miliard roků tyto primitivní buňky pravděpodobně rozvinuly do inteligentních forem života, které nakonec vyvrcholily v lidských bytostech, jak je nyní známe.

Tento takzvaný vědecký přístup selhává při náležitém vysvětlení toho, jak se něco může vyvinout z ničeho. Řekněme tedy: Jak je možné, že z něčeho mrtvého, neživého, jako je například neoživená hmota, se může vyvinout něco tak vysoce rozvinutého, živého a složitého a sebeuvědomujícího se, jako je lidská bytost ? Jak může život vzniknout z ne-života ?

Proto musíme považovat vědecká vysvětlení vzniku života a vašeho vlastního já za zavádějící. Problémem u vědeckého vysvětlování je to, že uznává pouze vnější, fyzickou a tělesnou formu života. Toto pojetí předpokládá, že tělo samo v sobě a sebou dává vznik životu v těle. Dobrým příkladem tohoto zavádějícího přístupu by bylo přirovnat ho snaze vysvětlit fungování vašeho těla ze šatů, které nosíte. A ještě lepším příkladem tohoto zavádějícího přístupu je to, že byste měli tvrdit, že se vaše tělo vyvinulo ze součástí vnějšího oděvu. Toto je velmi dobrý příklad toho, co je to pozice vzhůru nohama (ve které my všichni žijeme). Naneštěstí má moderní věda sklon takto vysvětlovat původ života. Zavádějící povaha vědeckého vysvětlení, jak vidno z výše uvedených příkladů, je již bez dalšího zřejmá.

2. NÁBOŽENSKÝ PŘÍSTUP

Druhý přístup, který lidé mohou v tomto ohledu přijmout, je takzvaný biblický, čili náboženský přístup. Religiózní přístup tvrdí, že život byl stvořen z jednoho Absolutního zdroje života – Boha, který je nestvořený, a který je životem v Sobě a ze Sebe. Tento názor tvrdí, že Bůh stvořil veškeré Stvoření a lidské bytosti buď z ničeho, či „slovy Svých úst“. Proces takto předpokládaného stvoření je popsán v první kapitole Geneze – první to knize Bible svaté. Předpokládá se, že stvoření

nastalo před několika tisíci lety a Bůh je doslovně provedl v šesti pozemských dnech – měreno fyzikálními jednotkami času na planetě Zemi. Prostě takto. Žádný vývoj, rozvoj, nic jiného.

Toto vysvětlení obsahuje nějaká zrnka pravdy, která odrážejí tvrzení, že Bůh je Absolutním zdrojem života, že On/Ona, Kdož je nestvořen/nestvořena a Kdož je životem Sám/Sama a ze Sebe Samého/Samé. Problémem u tohoto vysvětlení je však to, že selhává u toho, proč by Stvořitel stvořil tak nedokonalé tvory, jakými jsou lidští tvorové, nemající nic jiného než problémy a potíže, a proč by Bůh, kdož jest Nejvyšším, chtěl stvořit všechny ošklivé, nebezpečné, škodlivé, usmrcující a jedovaté tvory, se kterými se dennodenně setkáváme na této planetě?

Tento přístup také selhává při vysvětlení zřejmých rozporů, které existují mezi vlastním chápáním doslovného, biblického popisu procesu stvoření v šesti dnech před několika tisíci lety a přesvědčivým vědeckým důkazem, že lidský život na této Zemi existuje již několik milionů roků.

Proto se tento přístup musí odmítnout jako zavádějící, bez ohledu na skutečnost, že je v soulase s naším tvrzením, že ne-život nemůže dát vznik žádnému životu, a že tento život musí vzniknout z nějakého druhu nestvořeného života. Tento nestvořený Zdroj života je vždy bez počátku a konce. Ze své vlastní vůle a touhy tvoří z různých důvodů všechny ostatní formy života.

Proč však tento přístup selhává při řádném vysvětlení toho, proč se tento Zdroj (který lidé nazývají Bohem, a který my budeme nazývat Nejvyšším) rozhodl vytvořit jiné formy života? Co je pravým účelem této produkce?

Tento přístup také vnucuje princip, že Bůh může stvořit věci a bytosti buď vůbec z ničeho, či „slovy Svých úst“. Ještě jednou: Z ničeho může vzniknout jen nic. A co se týče stvoření „slovy Jeho úst“, nikdo pořádně nerozumí tomu, co slovo Boží znamená a obsahuje.

Z předcházejících poznámek lze vidět, že vysvětlení původu života a vašeho původu rozvíjené tradičními náboženstvími jsou rovněž neuspokojivá a zavádějící, jako ta vědecká.

Napadlo vás někdy, že by mohlo existovat třetí vysvětlení, zcela odlišné a oddělené od ostatních dvou? Mohlo by to být tak, že jak vědecké, tak i náboženské přístupy jsou zcela nesprávné, a že se věci dějí zcela odlišným způsobem, než bychom řekli? Ano, tu je. Nazýváme tento přístup či vysvětlení duchovní metodou.

3. DUCHOVNÍ PŘÍSTUP

Duchovní přístup byl objeven „uvnitř“ Niterných myslí lidí. Když jsem profesně pracoval s lidmi a sám se sebou, vyvinul jsem postup pro ustanovení kontaktu s vlastní Niternou myslí. Poté, co byl ustanoven pevný kontakt, počal jsem dostávat důležitá zjevení o těchto věcech. Výsledky mě pak přivedly k rozvoji nové teorie a pracovní metody, kterou jsem popsal ve svých dalších, odborněji zaměřených knihách („*Principy duchovní hypnózy*“, „*Základy lidské duchovnosti*“, „*Poselství z nitra*“, „*Čtvero pojetí duchovní struktury Stvoření*“, „*Intenzivní duchovní*

hypnoterapie“ a „Realita, mýty a iluze“). Ti z vás, kdo se zajímají o hlubší filosofické chápání těchto záležitostí, je naleznou v těchto knihách.

Tento přístup a vysvětlení, zjevené mi Nejvyšším v mé Niterné mysli a v Niterných myslích jiných lidí, tvrdí, že jak vědecký, tak i tradiční náboženský přístup je nesprávný, byť obsahují některá zrnka pravdy. Tato zrnka pravdy jsou ale zavalena ohromnými horami deformací, které úplně blokují jakýkoli přístup k pravému poznání toho, co se skutečně a vpravdě stalo a jak to vše začalo. Avšak nyní dozrál čas pro každého, kdo má zájem skutečně poznat pravdu.

Shrneme nyní pro vás toto zjevení. Je na vás se rozhodnout, zdali je přijmete, či nikoli. V kapitole čtvrté vám bude dána příležitost dostat se do styku se svou vlastní Niternou myslí a zeptat se Nejvyššího ve své Niterné mysli, zdali se věci udály tak, jak se shora popisuje.

PRAVDIVÁ HISTORIE VAŠEHO VZNIKU JAKO LIDSKÉ BYTOSTI.

Bůh především netvoří věci a bytosti z ničeho. To by bylo porušením Jeho vlastního řádu a principu. Stvoření věci a bytostí slovem Svých úst, za druhé, neznamená, že Bůh vyřkne slovo a toto slovo se stává skutkem. Toto je popis doslovného smyslu Bible. Co to skutečně znamená, je to, že každé Jeho slovo je čistá pravda a moudrost, a to, že Božská ústa označují Jeho lásku a dobro.

Takže Nejvyšší stvořil/stvořila Své Stvoření v jeho původní formě ze Své lásky a dobra (úst) prostřednictvím Své moudrosti a pravdy (slovem). Protože je Nejvyšší v Sobě ryzí Láskou i Dobrem a čistou Moudrostí i Pravdou, stvořil vše ze Sebe a Sebou, ne z ničeho či nesmyslnými, prázdně znějícími slovy. Jak tento proces stvoření nastal, bylo popsáno v „*Základech lidské duchovnosti*“ a ve „*Čtvero pojetí duchovní struktury Stvoření*“, kam se odkazují všichni zájemci. Popis tohoto procesu stvoření by byl příliš složitý a mimo rozsah této knihy. Zde postačí říci, že stvoření se neodehrálo a neodehrává v čase a prostoru, jak by vás k této víře vedl vědecký a biblický doslovný přístup. Veškeré stvoření se odehrává vně či bez času a prostoru. Proto hovořit o čase a místě (prostoru) v procesu stvoření je úplným bláznovstvím. Čas a místo se uvedly v procesu stvoření relativně k pozici nejrůznějších nebeských těles a ke vztahům jejich obyvatel mezi sebou navzájem.

Pro nás, kdo máme co činit jen s časem, místem a jednotkami a ničím jiným, je obtížné pochopit, co to skutečně znamená stvoření bez času a prostoru. Jak je to možné? Nemáme žádnou konkrétní představu či srovnatelnou ideu této situace. To nejlepší, co můžeme v tomto ohledu udělat, je srovnání času, prostoru a jednotek s našimi vlastními zkušenostmi různých stavů a kondic. Jsme-li účastní příjemných, krásných, klidných a šťastných událostí, čas se pro nás stává bezvýznamným, a později jsme ohromně překvapení, když se dovíme, kolik času uběhlo.

Opak je také pravdou: Když je někdo unuděn takřikajíc k smrti, každá minuta se vleče jako hodina. Když někdo řídí vůz a má něco důležitého na mysli, spontánně vchází do hlubokého transu. Přitom se zdá, jako by vůbec neexistovala vzdálenost mezi bodem jeho výjezdu a místem určení. Náhle je tu, aniž by si pamatoval, jak tato

cesta probíhala. Jsme-li však na straně druhé znudění, celý výlet se nám zdá velmi dlouhý a obtížný.

Tyto příklady poskytují přibližnou představu toho, jaké je to něco dělat bez přítomnosti času a prostoru či místa. Stačí si uvědomit, že Nejvyšší není omezen/omezena žádným časem a prostorem, a tudíž tvoří bez času a prostoru. (Tvar On/Ona požívám proto, že Nejvyšší v Sobě obsahuje rovný podíl všech principů maskulinity a femininity. Žádný princip nemá přednost před druhým, jak je tomu zde u lidí na Zemi.)

My ale v lidské řeči nemáme slov, která mohou vyjádřit tento stav bezčasové, bezprostorové kondice, z níž Nejvyšší tvoří. Naneštěstí je náš jazyk z jistých důležitých duchovních důvodů vybudován z prvků času a prostoru a používá slova svázaná s časem a prostorem. Proto ať se snažíme popsat a pochopit cokoli, popisujeme a chápeme to v pojmech času a prostoru. Je to v současnosti jediná nám dostupná řeč. Jak uvidíte později, nebyla tato situace vždycky taková.

Takže jak věda, tak i Bible je ve svých popisech událostí značně omezena typem tohoto jazyka a jeho schopností se náležitě vyjadřovat. Nic jiného nemáme nyní k dispozici a, abychom byli přesní, nebylo k dispozici několik posledních milionů roků.

Biblický výčet stvoření není popisem fyzického stvoření planety Země v čase a prostoru, je to vůbec něco zcela jiného. Zdá se být rozumným, že Bible jako duchovní kniha, psaná pro duchovní výchovu lidí, by se měla zabývat takovými neduchovními předměty, jako je fyzické stvoření planety Země a jejích obyvatel? Je více pravděpodobné, že příběh stvoření popisuje nějaké duchovní události či procesy, ale je spjat s našimi lidskými pojmy času, místa a hmotné existence.

Je-li to pravda, co nám tedy Bible Svatá říká?

Jak bylo před více jak dvěma sty léty zjeveno Nejvyšším prostřednictvím velkého švédského vědce, filozofa, mystika a teologa Emanuela Swedenborga, je Svatá bible psána v souvztažnostech, čili v zástupných významech. Každé slovo Bible svaté obsahuje něco čistě duchovního, což je reprezentováno svým doslovným smyslem. Takže to, co v Bibli čtete v doslovném smyslu, je jen zdánlivá pravda obsahující skutečnou pravdu duchovní. Uvažme například, že používáme současný jazyk, když říkáme, že „Slunce vychází“ a „Slunce Zapadá“. Každý ví, že to není pravda. Je to jen zdání pravdy. Skutečnou pravdou je to, že se Země otáčí kolem své osy a obíhá kolem Slunce. Tato situace vytváří iluzi jakoby se pohybujícího Slunce, zatímco se ve skutečnosti pohybuje Země kolem Slunce. Toto je dobrý příklad toho, co je skutečná pravda a její zdání. Často není to, co se zdá být pravdou, nutně pravda sama.

Aby se pro řádné pochopení této situace ilustrovala, krátce si vyložíme prvních pět veršů kapitoly první Geneze v Bibli svaté. To nám dá představu toho, jak by se biblická líčení měla řádně vykládat.

Verš 1 Geneze: „*Na počátku stvořil Bůh nebesa a zemi.*“

„*Na počátku*“ znamená „dny věčnosti“ a první krok, kdy lidská bytost započala proces změny od bytí negativní, zlou, nevědomou a protivnou, žijící v pozici vzhůru

nohama k tomu, aby se stala pozitivní, dobrou, progresivní a umísťující vše do správně nastavené pozice. „*Bůh*“ v této konotaci označuje Pána Ježíše Krista, Vykupitele, Toho, Kdo utváří od početí, Tvůrce a Stvořitele. „*Nebesa*“ znamenají niterného člověka a Niternou mysl každého. (Nebeské království je uvnitř.). Slovo „*a*“ označuje vnitřní mysl každé lidské bytosti, jež spojuje nebe a zemi: Nebe – Niterná mysl, „*a*“ – vnitřní mysl, čili spojení se zemí. „*Země*“ zde znamená vnějšího člověka či vnější vědomou, dennodenní mysl, z níž lidští tvorové na planetě Zemi odvozují vše ve svém žití. Více o těchto myslích viz další kapitolu.

Verš 2: „Země byla pustá a byla prázdná; a temnota byla nad hlubinou. A duch Boží se vznášel nad vodami.“

„*Země byla pustá*“ znamená, že lidská bytost neměla před proměnou nic z pravdy. Ve své vnější mysli neměla žádné vhodné poznání či chápání. „*Prázdná*“ znamená, že v její vnější mysli nebylo nic dobrého nebo pozitivního. Výsledkem této situace, jež je nedostatkem jakékoli pravdy a dobra, je „*temnota*“. Ta znamenala bláhovost, hloupost a nevědomost lidí o všech věcech, které se jich týkají, o jejich pravé esenci a substanci, ohledně Boha, Stvoření a víry v Boha. Takže se týká všeho duchovního a nebeského a v nejzazším smyslu všeho, co se vztahuje k otázce, „*kým skutečně jste a proč jste zde*“ a k dalším závažným otázkám.

„*Hlubina*“ znamená všechny vnější, zevní, neúčinné činnosti negativních lidí z pozice vědomé vnější mysli před jejich proměnou. Pouze tyto vnější, zevní a neúčinné činnosti jsou lidmi považovány za život. Z tohoto pojmání vznikají všechny druhy nesprávných závěrů a systému pověr o tom, kým vskutku jste, proč jste zde, co je to život a Stvoření, co je to Bůh, a o všech dalších důležitých otázkách.

„*Duchem Božím*“ se míní milosrdenství Pána Ježíše Krista, které se „*vznáší*“ či pohybuje nad takovými věcmi, jež jsou uschovány, skryty či uloženy u každého v jeho Niterné mysli. Tato část mysli u každého se v Bibli Svaté nazývá „*zbytky*“ či „*pozůstatky*“. Zachovávají náležité poznání toho, co se skutečně stalo s lidským životem na planetě Zemi, jak život vznikl, jak Stvoření nastalo, proběhlo a stalo se. Tato znalost je skryta a nemůže vyjít na světlo, pokud se ve všem spoléháme na vnější vědomou mysl a vše odvozujeme z ní a z jejích mýtů, iluzí a zvráceností vycházejících z takzvané pozice vzhůru nohama. Prvním krokem při objevování vchodu do naší Niterné mysli je náhrada těchto mýtů, iluzí, perverzí – a pozice vzhůru nohama – náležitou a vhodnou znalostí toho, co je skutečně dobré, skutečně pravdivé, a tudíž skutečně reálné. Toto pravé poznání je uloženo v našich Niterných myslích a nazývá se „*vodami*“.

Verš 3: „I řekl Bůh: Budiž světlo! A bylo světlo.“

„*I řekl Bůh*“ znamená, že Pán Ježíš Kristus nás ve Svém milosrdenství vede z nitra, z naší Niterné mysli, kde je Pán vždy přítomen. Božským řízením jsme přivedeni k poznání, uvědomění a uznání faktu, že mnohé věci, které považujeme za pravdivé, skutečné a dobré, ve skutečnosti pravdivé, dobré a skutečné nejsou. Počínáme chápat, že jsou falešné, zlé a neskutečné. Tento význam je zjeven slovy: „*Budiž světlo*“. Ve chvíli, kdy je „*světlo*“, si uvědomíme, že jedině Pán Ježíš Kristus je skutečným světlem, pravou realitou, a že je Sám a ze Sebe dobrem a pravdou. Také to znamená, že si poprvé uvědomujeme, že mnohé věci našeho života, které považujeme za dobré, fakticky dobré nejsou. Namísto toho se odvozují či vyvěrají

z naší sebelásky či sobectví a z naší lásky k zevním, vnějším, chvilkovým a pomíjivým věcem tohoto světa, což je nakonec sebezničujícím a ničivým vzhledem k ostatním. Nemohou být proto nijak dobrými a prospěšnými. Takže vidíme, že mnohé věci, které považujeme za pravé, nejsou fakticky pravé, protože podporují, ospravedlňují, omlouvají a zdůvodňují naše nesprávné lásky, náš egoismus a naše nesprávné systémy víry. Také nás vedou k tomu, abychom lpěli a byli závislí na vnějších, přechodných, dočasných, nereálných, iluzorních a neužitečných věcech, které vládou našimi pozemskými životy. Jakmile máme toto vědomí, „je světlo“ v nás. Toto světlo umožní, aby dozrál druhý krok.

Verš 4: „A Bůh viděl, že světlo bylo dobré, a Bůh oddělil světlo od tmy.“

„A Bůh viděl, že světlo bylo dobré“ se vztahuje k našemu uvědomění a uznání faktu, že v naší zevní, vnější vědomé mysli se nenachází žádné dobro a žádná pravda. Ukazuje se, že veškeré dobro a pravda je „uvnitř“, přichází z naší Niterné mysli, od Pána v naší Niterné mysli, obzvláště a pouze od Pána v naší Niterné mysli. Toto uvědomění je dobré, a tudíž odráží fakt, že poprvé jasně vidíme (máme takřikajíc „světlo“), odkud přichází pravé dobro a skutečná pravda. Toto „jasné vidění“ je především „dobrem“, které přijímáme od Nejvyššího, Kdož sídlí v naší pravé Niterné mysli. Toto „jasné vidění“ nyní umožňuje jasné rozlišování mezi tím, co je dobré a pravdivé, to jest od Nejvyššího, a tím, co je zlé a nepravdivé, to jest z naší zevní, vnější vědomé mysli, čili z našeho vlastního sobeckého ega. To je pravý význam slov: „A Bůh oddělil světlo od tmy.“

Verš 5: „Bůh nazval světlo dnem a tmu nazval nocí. Takže večer a ráno bylo prvním dnem.“

Tato slova označují, že cokoli přichází od Boha, Pána Ježíše Krista a naší pravé Niterné mysli, lze srovnávat se dnem a denním světlem. A co přichází z našeho vlastního sobeckého já a jeho vnější, zevní vědomé mysli, lze přirovnat k noci a tmě.

„Večer“ se zde míní vše, co bylo před tím, než jsme si uvědomili všechny tyto předešle popsané záležitosti, neboť to je stav žádného náležitěho poznání, chápání, víry či pravdy. V takovém stavu jsou věci temné a matoucí. Jsou zastíněny jako v noci.

„Ráno“ se v tomto případě myslí vše, co následuje poté, co si uvědomíme skutečných stav věcí. Takže „ráno“ znamená být ve světle, to jest znát pravdu a mít správné, pravdivé a náležité poznání toho, jaké věci skutečně jsou. To je to, co je pravou vírou. „Večer“ v obecném smyslu označuje všechny věci, které jsou naše vlastní, které jsou v našem vědomí a v naší nejnižší nevědomé mysli a v našem zevním životě. „Ráno“ znamená všechny věci, které jsou Pána Ježíše Krista a z Pána Ježíše Krista, Kdož je Nejvyšším, Jedním Nedělitelným Bohem, a z naší Niterné mysli. Toto uvědomění a uznání je tím, co je označeno „první den stvoření“. Je to první krok našeho opětovného duchovního probuzení, poznání, naší duchovní restrukturalizace a závěrečné transformace z bytí negativní, zlou a nevědomou lidskou bytostí (ovládanou vnějším zevním typem života plného deformací, falešností a zel i sobectví) do pravých lidských bytostí. Můžeme se pak stát vysoce vyvinutými duchovními bytostmi, které vše odvozují ze stavu nepodmíněné lásky a moudrosti, což znamená z Nejvyššího, Nejvyšším, prostřednictvím Nejvyššího a s Nejvyšším.

Jak z tohoto ilustrativního příkladu můžete vidět, tyto věci popsané v první kapitole Svaté bible se nijak zvlášť nezabývají fyzickým stvořením planety Země a lidstva v čase a prostoru, ve dnech a v nocích. Namísto toho tato kapitola obsahuje sedm progresivních kroků a stavů proměn: 1. reformaci, 2. regeneraci, 3. osvícení, 4. opětovné probuzení, 5. opětovné poznání, 6. restrukturalizaci a 7. transformaci - lidské bytosti. Tato lidská bytost je postupně transformována Nejvyšším z „prázdnoty, nicoty a temnoty“ vnější vědomé mysli (která je vybudována z mýtů, iluzí a pseudopoznání) se všemi jejími falešnými, zkreslenými, zlými a negativními ideami do vysoce vyvinuté duchovní bytosti (čili do toho, co Swedenborg nazýval nebeským člověkem).

Takto přicházíme ke správnému „obrazu a podobě“ Boha, čili pravému nebi v lidské formě. Tento stav nebes v nás je stavem lásky, moudrosti, dobroty, pravdy a míru. Nazývá se proto sedmým dnem, ve který Bůh spočinul od všeho, co učinil/učinila. „*Spočínout*“ v tomto spoluoznačení doslovně neznamená fyzicky nic nedělat, jak by doslovný smysl naznačoval. Spíše se to má vykládat jako stav neustálého důkladného, hluboce niterného klidu a uspokojení, který vyvěrá z nepodmíněné lásky a moudrosti.

Jestliže by Bůh skutečně fyzicky odpočíval a nedělal nic, veškeré Stvoření by zahynulo. Funkce stvoření je řádně udržována neustálým, nepřerušovaným tvořivým úsilím Nejvyššího. Sedmý den, čili sabat, je stavem osvobozeným od konfliktů a problémů. Dodržovat sabat znamená držet se stranou konfliktů, problémů, stresů, napětí a veškeré ostatní negativity. Doslovně to neznamená, že v jednom zvláštním dni nemusíte nic dělat.

Existuje však důležitý duchovní princip vyvažování našeho dennodenního žití. Tento princip požaduje, abychom věnovali stejnou pozornost odpočinku, humoru, zábavě, hře a relaxaci. To se dělá za účelem udržení dobrého duchovního, duševního a fyzického zdraví. Takto můžeme být v dobré pohodě, abychom splnili naše důležité poslání a poskytli lepší užitek ku všeobecnému prospěchu, společnému blahu a sdílení se všemi.

Nyní můžete vidět, jak se celá Svatá Bible má pojímat, vykládat a chápat. (Existuje přesně třicet pět knih Starého a Nového zákona obsahujících tento vnitřní smysl, které se mají takto pojímat. Zbytek neobsahuje tento vnitřní smysl. Aby se poznalo daleko více o této záležitosti v Bibli Svaté, odkazuje se na kapitolu osmnáctou v knize „*Realita, mýty a iluze*“. Také je o tom možno seznat v Swedenborgových spisech, obzvláště v jeho „*Čtyřech doktrínách*“ – *Doktríně druhé, týkající se Svatého písma.*)

Je omylem si myslet, že Nejvyšší stvořil nejprve fyzický Vesmír a jeho obyvatele. Naopak, ve své původní formě byl fyzický Vesmír se svými obyvateli stvořen poslední. (Nejvyšší však tvoření nových věcí nikdy nezastaví, stvoření je tudíž neustálým věčným procesem.)

Nyní se vraťme ke skutečné historii událostí, které se odehrály na planetě Zemi. Původní první lidské bytosti se na planetě Zemi objevily přibližně před 140 miliony roků. Před objevením se lidských bytostí nastal vývoj rostlinných a zvířecích životních forem, aby se umožnil rozvoj fyzických životních forem pro život nejvíce vhodných za podmínek, které byly tehdy pro planetu Zemi specifické. To znamená, že ani duchovně, duševně, emočně, intelektuálně, sexuálně či fyzicky lidské bytosti

nevznikly z nižších životních forem a nevyvinuly se do forem vyšších jako výsledek evolučního řetězce. Z tohoto hlediska jsou teorie Darwinova a jeho následovníků úplně nesprávné. Tito padli do léčky, vychytrale nastražené negativním stavem.

O této pasti budeme za chvíli hovořit. Avšak i tradiční výklady doslovně verze Svaté bible týkající se příběhu Adama a Evy, jsou také zcela nesprávné. To platí obzvláště tehdy, když se lidé vedou k víře, že na počátku stvořil Bůh jednu samotnou lidskou bytost, kterou nazval Adamem, a později, jelikož byl ubohý Adam samotou unuděn k smrti, se Bůh rozhodl dát mu pomocníka, ženu – druhou samotnou lidskou bytost. Takže tu máme dvě jednotlivé osoby, z nichž dle předpokladu povstalo veškeré lidstvo. Co tyto záležitosti skutečně znamenají, krátce probereme v další kapitole.

První pravé lidské bytosti byly přímým nadělením života od Nejvyššího a Nejvyšším do fyzické formy Jím/Jí za tímto účelem stvořené. Tato forma byla uzpůsobena dle prototypu, který se tehdy na Zemi ustanovil. Byla to nejvíce vhodná a životaschopná forma za podmínek tehdy existujících. Tato fyzická forma byla do jisté míry vzdáleně podobná tehdy existujícímu opici podobnému tvorovi (ale ne opici, jak ji známe dnes). Tato podobnost pak vědce mylně vedla k víře, že lidští tvorové se vyvinuli z opic, ve skutečnosti se ale první lidé na planetě Zemi ani fyzicky nijak nevyvinuli do své současné fyzické podoby ze žádné zvířecí formy.

První lidské bytosti, které se na této planetě objevily, se neobjevily v dimenzi, kterou známe, či které jsme si vědomi. Byla to odlišná Země, existující ve zcela odlišné a nám zcela neznámé dimenzi. Tato dimenze měla – a po všechny časy má – přímé spojení s veškerým Stvořením, které sestává z pravého duchovního světa, pravého intermediálního světa a pravého fyzického světa.

První původní lidské bytosti byly jen velmi málo podobné tomu, jak nyní vypadáme a fungujeme. Neměly vůbec hlasivky. Komunikace mezi prvotními jedinci byla přímá, na úrovni jejich Niterné mysli, bez potřeby mluvit slyšitelná slova. Místo toho komunikovali ideami, čistým myšlením, pojmy a obrazy. Zevně vzato, žili v tichém světě. Také rostlinný a zvířecí život té doby se nijak nepodobal dnes známému rostlinnému a zvířecímu životu. Na Zemi tehdy existovaly jen pozitivní, krásné a mírumilovné formy života.

Fyzický vzhled prvních lidí byl zcela odlišný od našeho. Byli to obři ohromných rozměrů. Ze svých těl nevyměšovali moč a výkaly či jakékoli odpady, jak to činíme my. Cokoli zkonzumovali ve formě potravy a nápojů, bylo stoprocentně využito – proměněno v čistou fyzickou energii, aniž to zanechalo jakoukoli stopu po dopadu. Jestliže došlo k nadužívání něčeho ve formě potravy či nápoje, v žaludku a jiných oblastech těla se to transformovalo do zásobní energie. Tato energie vyzařovala obvykle z osoby jako jasné světlo nejrůznějších barev, které bylo obvykle doprovázeno krásnou sršící vůní.

Od samého počátku byli první lidé stvořeni Nejvyšším do plně vyvinutých forem, jako plně znalí dospělí lidé. Tehdy se nerodily nevědomé děti. Noví lidé se objevovali, jak bylo třeba, když a kde bylo potřeba, z přímého nadělení a tvůrčího úsilí Nejvyššího. Neexistovalo žádné fyzické rození dětí.

Sexuální styk se nevyžadoval kvůli rozmnožování, ale udržoval se výhradně kvůli potěšení, vzájemnému sdílení a výměně všeho, co každý s opačnými sexuálními rysy měl a pociťoval. V každém případě byl sexuální styk obzvláště využíván jako

prostředek k získání většího poznání nejvyššího, jiných a sebe sama s jediným účelem na mysli: Pro vzájemný prospěch, všeobecné blaho, sdílení a užitek pro všechny. Tehdy neexistovaly žádné negativní, nízké, sobecké, vlastnické, žárlivé, zlé či jiné protivné myšlenky, pocity či touhy. Tehdy pro ně nebyla znalost ano praxe negativního stavu ani zahájitelná, ani myslitelná. První lidé byli stvořeni Nejvyšším v plnosti duchovního, duševního a fyzického i vědeckého poznání, které jim bylo doposud k dispozici z celého Stvoření. Tito prvotní lidé vlastnili veškeré znalosti a všechnu moudrost všech vesmírů a veškerého člověčenstva ve Stvoření Nejvyššího. Neexistovala žádná neznalost či žádné nevědomé procesy, stavy a kondice nebo nevědomá mysl. Vše v lidské mysli bylo vědomé, zřejmé a jasné. Žádné nemoci, potíže, infekce či jakékoli jiné nepříjemné, negativní a smrtelné stavy či podmínky tehdy neexistovaly. Délka pozemského života prvních lidí byla přibližně 5 000 let. Když někdo splnil účel svého bytí na této planetě, prostě zanechal své fyzické tělo a odešel do duchovního světa, aby pokračoval ve svém věčném životě duchovního růstu a pokroku. Neexistovala žádná smrt, jak ji známe ze současnosti.

Na planetě Zemi bylo původně asi 4 miliony lidí současně naděleno životem. O těchto prvních čtyřech milionech lidí se souhrnně zmiňuje Svatá bible jako o „Adamovi“. Jejich stav a podmínky jsou popsány v biblických symbolických pojmech jako Adamův život v zahradě Eden, dříve než byla stvořena Eva z jeho žebra.

Toto původní a ryzí rozpoložení člověčenstva trvalo asi 20 000 let. Po tomto období začala druhá fáze historie lidstva na planetě Zemi, období, které trvalo asi 100 milionů let. Tak dlouho to trvalo druhé řadě lidí, než došli do bodu, kdy započal takzvaný „pád člověka“. Trvalo to asi 30 milionů roků pozemského času, než se samotný pád plně uskutečnil. Nebylo to tedy záležitostí jednoho dne či noci, jak by se to jevilo z doslovného smyslu Svaté bible, i když mnozí lidé věří, že to trvalo jen jeden den a noc.

Po té, co první lidé opustili planetu Zemi a usadila se zde druhá generace, tito lidé původně pokračovali ve stejném životním stylu prožívaném prvními lidmi. Vědci té doby ovládali vnější uspořádání tohoto světa. Byli zaneprázdněni studiem zákonů a souvztažností fyzického světa z hlediska smyslových, fyzických a tělesných orgánů. Přírodní pozice, jež jim byla přidělena ke studiu hmotného světa a fyzického těla, byla pozicí vnější, pozicí pozorování. Vědci tyto funkce popsali za účelem sjednocení a harmonizace přírodních zákonů se zákony a ustanoveními duchovními, niternými. Vědci té dávné společnosti ovládali udržování neustálé jednoty všeho materiálního a fyzického s duchem, duší, myslí a s duchovním světem, i jeho zákony a ustanoveními a odvozování všeho z materiálního a fyzického světa z nich. Tito dřívější vědci zajistili, aby neexistoval žádný výskyt nesouladu, disharmonie či oddělenosti stavů a procesů hmotného světa a lidského fyzického těla vzhledem k duchovnímu světu, duchovní Niterné mysli a Bohu.

Při povaze své práce museli tito vědci pozorovat a popisovat vše z vnějšku, to jest ze stanoviska hmotného světa a fungování fyzického těla. Byli tedy ve své práci omezeni nástroji, které totiž měli: Lidskými smyslovými orgány. To je známo jako bezpečná metoda pozorování, pokud se má na mysli fakt, že smyslové orgány jsou omezené, a že navíc vznikají z duchovních idejí za účelem přizpůsobení živoucího ducha ve fyzickém těle a ve fyzickém Vesmíru. Tragédie začíná jen tehdy, když někdo rozhodne, že fyzické orgány jsou nezávislé na jakýchkoli duchovních

zákonech, a že mají svůj vlastní život, nespojený či nezávislý vzhledem ke komukoli nebo čemukoli jinému.

Vědecká zvědavost lidské mysli je příslovečná. Uvažme, že druhá řada lidí na Zemi měla nepředstavitelné znalosti a vědu (o jaké ani nesníme). Jejich vědci měli nesrovnatelně větší touhu zkoumat a experimentovat. Jejich zvědavost byla o mnoho větší a širší, než je u našich vědců současných. Dnešní vědci si nemohou ani v nejbujnějších snech a představách uvědomit, co měli tito vědci a stav jejich vědy tehdy k dispozici.

Proto u nich v jednom časovém bodě jejich historie vyvstala při pozorování a studiu zákonů hmoty a smyslových orgánů následující životně závažná, kritická a důležitá otázka: CO BY SE STALO, JESTLIŽE BY SE VZNIK ŽIVOTA MOHL VYSVĚTLIT TAKZVANÝMI FYZIKÁLNÍMI ZÁKONY A PŘÍRODNÍMI PROCESY, ANIŽ BY SE DO TOHO Zahrnovaly jakékoli duchovní zákony, duchovní svět či Bůh – stvořitel? Jaký by byl život bez jakékoli duchovnosti, nebo kdyby se duchovnost odvozovala pouze z přírody namísto odvozování přírody z duchovnosti ?

(Položit přírodu na první místo, pojímat ji jako původce všeho a považovat duchovnost za konečný produkt nezávislého vývoje přírody znamená obrátit vše vzhůru nohama a mít plně zdeformovanou duchovnost.) Jak se dá s takovou vědecky důmyslnou a důležitou otázkou experimentovat ? Jak víte, je samozřejmé, že jakmile se tato důležitá a závažná otázka položí, musí se zodpovědět. Taková je povaha Stvoření. Ať je na jakékoli úrovni Stvoření – bez ohledu na to, jak nízká či vnější tato úroveň je – učiněn jakýkoli dotaz, musí být zodpovězen prostředky a způsoby, které jsou pro tuto úroveň specifické. A jelikož tato otázka byla položena z vnějšího stupně fyzického světa, kterýžto stupeň byl tehdy přidělen planetě Zemi, musela být zodpovězena v rámci tohoto světa, to jest na planetě Zemi, nástroji, způsoby a prostředky, které pro tuto planetu byly specifické. Těmito nástroji, prostředky a způsoby byly konkrétní, viditelné, zkušenostní, smyslové, pocitové, demonstrativní a ilustrativní příklady. Na této úrovni nemohly být jiné způsoby odpovědi na tuto otázku, aby mohla být srozumitelná a přijatelná.

Nejvyšší – Stvořitel ve svém rozpoložení mimo čas a prostor předvídal, že se taková otázka položí. Proto vymyslel Velký plán odpovědi na tuto otázku, která by ji zodpověděla nejvíce možným přijatelným, účinným, dostatečným a poučným způsobem. Planetu Zemi proto Nejvyšší stvořil s tímto zvláštním účelem v mysli. Planeta Země se měla stát půdou, na níž se měla tato otázka nejen položit, ale měla na ní být explicitně a zkušenostně zodpovězena k úplné spokojenosti veškerého stvoření. Nejvyšší také předvídal, že jistí lidé budou ochotni se dobrovolně podílet na tomto pokusu. Tito lidé budou nejen dobrovolníky, ale budou také ochotni vymazat svou paměť, aby si tak dokonce ani nepamatovali, že se stali za tímto účelem dobrovolníky. Tito lidé tedy také souhlasili s tím, že si nebudou toto vše pamatovat, pokud budou na planetě Zemi, či pokud nebude lidstvu dáno toto nové zjevení.

Jakmile vědci této společnosti položili tuto otázku, postoupili k experimentování, aby obdrželi vhodné odpovědi. (Jak si vzpomínáte, otázkou bylo: CO BY SE STALO, JESTLIŽE BY SE VZNIK ŽIVOTA MOHL VYSVĚTLIT TAKZVANÝMI FYZIKÁLNÍMI ZÁKONY A PŘÍRODNÍMI PROCESY, ANIŽ BY SE DO TOHO Zahrnovaly jakékoli duchovní zákony, duchovní svět či Bůh – stvořitel? Jaký by byl život

BEZ JAKÉKOLI DUCHOVNOSTI, NEBO KDYBY SE DUCHOVNOST ODVOZOVALA POUZE Z PŘÍRODY NAMÍSTO ODVOZOVÁNÍ PŘÍRODY Z DUCHOVNOSTI?)

Prvním krokem, který se při odpovědi na tuto otázku měl podniknout, byl začátek přivádění lidí na tento svět prostředky ne duchovními, ale vědeckými a takzvané přírodními. Jak si pamatujete, do této doby lidé přicházeli do tohoto světa přímým nadělením Nejvyššího a od Nejvyššího. Nejvyšší zformoval vhodné fyzické tělo složené z elementů planety Země. Do tohoto těla uložil ducha, který pocházel z Jeho/Jejího Absolutního ducha. Po vstupu do tohoto svého fyzického těla duch toto tělo oživí, aby se tak mohlo stát živým. Tělo může být na živu jen z přítomnosti ducha v něm, jako je duch naživu kvůli faktu, že pochází z Absolutně živoucího ducha Nejvyššího. Takto byli stvořeni všichni lidé po celém Stvoření Nejvyššího. Toto je jediný náležitý, správný, normální, přirozený a zdravý způsob a postup pro stvoření a zrození jakéhokoli druhu lidí. Nazývá se způsobem duchovním. Jakákoli jiná cesta je porušením tohoto věčného postupu. Neustále se stává pozicí vzhůru nohama, která nevede k ničemu jinému, než k potížím a k bídě, jak živě ukazují dějiny současně existujícího lidstva na planetě Zemi.

Kdyby lidé po příchodu na tuto Zemi byli s to pokračovat náležitou duchovní cestou, nebyla by žádná možnost a příležitost zodpovědět tuto důležitou, kritickou a životně závažnou otázku zformulovanou výše. Je tomu tak proto, že cokoli je odvozeno z duchovních prostředků, je vždy duchovní bez ohledu na zevní formu, kterou přijme. Takže aby se tato otázka náležitě zodpověděla, bylo nutně nutné přerušit příchod lidí na tento svět duchovními prostředky.

Jak ale provést tento složitý úkol? Musíte si pamatovat, že tito vědci měli k dispozici ohromné poznatky genetického inženýrství, znalosti zákonů souvztažnosti a poznání všech duchovních, mystických, fyzických a jakýchkoli jiných uzpůsobení, která obsahovala tajemství tvorby života. Vědouce, že lidský duch (který pochází z Absolutního ducha Nejvyššího) je přítomen v každé jednotlivé živé buňce a ve všech genech lidského těla (z kteréžto pozice tento duch oživuje své tělo, udržující je naživu), rozhodli se tehdejší vědci experimentovat s lidskými mužskými a ženskými buňkami. Speciálním procesem dvojklonování zkombinovali jednu mužskou a jednu ženskou buňku. Tímto procesem a jinými tajemnými postupy, které nyní nemůžete znát, vytvořili živou lidskou bytost, která poprvé nebyla přímým nadělením Nejvyššího a od Nejvyššího, ale jen nadělením nepřímým. Toto nepřímé nadělení vychází z faktu, že každá živá buňka lidského těla obsahuje „svého ducha“, který pochází z Absolutního ducha Nejvyššího a v němž je tedy Nejvyšší věčně přítomen, aby dával život Svému Stvoření.

Takže lidská bytost byla utvořena čistě fyzickými, vědeckými prostředky namísto prostředků duchovních. V procesu tohoto experimentování vědci užili pouze čistě duchovní materiál, který byl původně stvořen Nejvyšším. Toto je velmi důležité si uvědomit, protože jinak bychom došli ke zkreslenému a nesprávnému závěru, že lidé mohou vytvořit věci sami ze sebe a sebou. Lidé nemohou nic vytvořit sami ze sebe a sebou. Jediným způsobem, jak mohou něco vůbec stvořit, je z materiálu stvořeného původně Nejvyšším. Nejvyšší dovoluje, aby se tak stalo kvůli důležitému účelu poznání odpovědi na tuto výše položenou kritickou, životně závažnou a důležitou otázku. Jelikož je Nejvyšší přítomen v každé buňce (v duchu této buňky), zaručuje to, že je u každého zachována svoboda volby. Proto každý, kdo se účastní tohoto experimentu, a každý, kdo je při něm vytvořen, se ho zúčastní a byl v něm vytvořen z vlastní svobodné volby. Taková je přirozenost Nejvyššího, Jediného,

kdož tvoří pouze „ve“ svobodě a nezávislosti a „kvůli“ svobodě a nezávislosti. Téma svobody volby budeme probírat v následujících kapitolách.

Zaznamenaný rozdíl mezi lidmi, kteří byli stvořeni přímým nadělením Nejvyššího a Nejvyšším, a těmi, kdo vstoupili do bytí v tomto světě prostředky fyzického a genetického procesu biklonování, je ten, že lidé, kteří přišli prostřednictvím biklonování, postrádali důležitou duchovní zkušenost přímého nadělení Nejvyšším. Tu tedy máme počátek „pádu“, čili duchovního úpadku. Pravý význam pádu, čili duchovního úpadku spočívá ve faktu, že tímto procesem zahájilo lidstvo na Zemi nebezpečný trend, který vše obrátil vzhůru nohama. Tento proces je symbolicky popsán v Bibli svaté, v knize Geneze, kapitole druhé, verších osmnáct až dvacet pět. Bůh tvořící Adamovi ženu z jeho žebra znamená vytvoření člověka smyslovými, fyzickými a přírodními prostředky, protože lidské nejspodnější žebro souvztahí s vnějším fyzickým světem a vědeckou metodologií a reprezentuje je. To, že to byl Bůh, kdo uspal Adama a provedl tento chirurgický zákrok, znamená, že Bůh dovolil, aby se tak stalo kvůli poučení a kvůli tomu, že byl za tím účelem použit Jeho materiál.

Tento akt také znamená, že Bůh je vždy přítomen v jakékoli živé buňce lidského těla a bezpochyby v lidském duchu a udržování ho naživu. Je to místo, kde lidský duch přebývá za účelem oživování tohoto těla a udržování ho naživu. Cokoli je naživu, musí v sobě obsahovat jistý stupeň přítomnosti Nejvyššího, protože jedině Nejvyšší je skutečně věčně naživu, jsa/jsouc naživu v Sobě a Sebou. Vše ostatní je naživu jedině z Něho/Ní.

Toto je jedním důvodem, proč se v Bibli říká, že Bůh stvořil Evu z Adamova žebra. Znamená to Boží dovolení lidem, aby tak činili. Vyjmutí Adamova žebra také znamená, že lidé budou od nynějška tvořeni na této planetě ne přímým nadělením Nejvyššího, ale raději fyzickými prostředky. To, že Adam byl uvržen do hlubokého spánku, znamená, že vědci té doby ztratili svou duchovní perspektivu. Scházelo jim uvědomění ohromného nebezpečí, do kterého uvrhli veškerou budoucnost lidstva na planetě Zemi.

V jednom okamžiku historie tohoto lidstva opustili všichni lidé stvoření původně přímým nadělením Nejvyššího planetu Zemi. Do bytí vstoupila nová generace lidí. Tito lidé byli uvedeni do tohoto světa cele prostřednictvím speciálního typu biklonování. V procesu rozvoje této nové generace se stávali její členové méně a méně duchovními; to byl nevyhnutelný následek, neboť postrádali závažnou zkušenost přímého nadělení Nejvyšším. Namísto toho se tito lidé stávali stále více smyslovými, tělesnými a materialistickými, postupně se obracejícími stále více zevně k přírodě, pryč od své Niterné mysli a od Nejvyššího ve své Niterné mysli. Nedostatek zkušenosti přímého nadělení života od Nejvyššího postupně zahájil proces neznalosti a nevědomých procesů, což nakonec vedlo k ustanovení negativního stavu. Nemáte-li takovou zkušenost, pak ji ani neznáte, ani si ji vědomě neuvědomujete. Takto dosáhly neznalost a nevědomé procesy své plodnosti. Takto bylo umožněno negativnímu stavu, aby se aktivoval a získal vládu, jak je to nyní viditelné na planetě Zemi.

Nebezpečí této situace bylo v tom, že tito lidé postupně ztráceli zájem o Boha, o duchovnost a duchovní hodnoty. Zároveň stále vlastnili ohromné poznatky, dokonce více jich, protože v průběhu milionů let od prvního objevení se lidí na této planetě

byly nashromážděny další poznatky. Naneštěstí je začali využívat za neduchovními účely.

Jak v tomto zvláštním procesu biklonování generace následovala za generací, do jsoucna a bytí vstoupila generace nová, která vyvinula nenávist ke všemu duchovnímu a ke všemu, co přichází od Nejvyššího. Tato nenávist byla zkombinována se závistí a divokou chtivou touhou zničit vše duchovní, vyhnat Boha – nejvyššího ze Stvoření a ovládnout Stvoření se záměrem učinit ze sebe bohy a bezkonkurenční vládce všeho, co existuje.

Aby to udělali, potřebovali důkaz, že nikdo nepotřebuje Nejvyššího k ničemu, a že Nejvyšší není Stvořitelem, ale že život spíše vznikl z přírody a hmoty bez jakékoli Božské přítomnosti či snahy, neboť prvotní hmota vždy věčně existovala bez konce a začátku.

Jak byste postupovali při důkazu, že lidské bytosti nejsou stvořeny duchovními prostředky od Nejvyššího, ale jsou jen přirozeným procesem evoluce od mrtvých elementů hmoty k jednoduchým buňkám améb a později se stávají nižšími živočichy, postupně se vyvíjejícími do lidských tvorů ? Jinými slovy: Jak byste dokázali, že z ničeho pochází něco ? Čili, že život vzniká z neživé hmoty. Dokázat to znamená dokázat, že není žádný Bůh – Stvořitel nebo duchovní princip. Znamená to, že lidé ve své představivosti stvořili Boha ke své podobě a svému obrazu, a že tito lidé vytvářejí všechny druhy duchovních zákonů, aby dosáhli svého. Tím, že toto prokážete, můžete nyní skutečně nastolit pozici vzhůru nohama, kterou prohlásíte za pozici správnou.

Uvedená generace, která se snažila dosáhnout této věci, experimentovala s mnohými možnostmi, než vynalezla velkolepý plán. Její vědci pak vynalezli umný a vychytralý vědecký podvod, kterým zajistili veškeré důkazy mimo jakýkoli stín pochybností, takže budoucí vědci nebudou mít na vybranou než uvěřit, že to, co vidí svým vědeckým pohledem, je vědeckým faktem.

Tato generace i to, co vykonala, a co se dělo pak, to vše je popsáno v Bibli Svaté v kapitole třetí knihy Geneze pádem Adama a Evy.

Když vědci této generace pozorovali zvířecí život, povšimli si způsobu, jakým se odehrávalo rozmnožování vysoce vyvinutých savců. Rozmnožování se dělo otěhotněním samice samcem prostřednictvím kopulace a proniknutím penisu do samičí vagíny a uložení samčího semene do ní. Zvířecí plod se vyvinul v mateřském lůně a po svém narození byl ve svém přežití bezmocně závislý na rodičích.

Takže první ideou, která vědce napadla, bylo, že by je proto, aby učinili lidi závislými na zevněžnostech, čili na zevních přírodních zákonech, museli přebudovat tak, aby se chovali přesně jako zvířata. Tento postup by pak vědcům dovolil fabrikovat typ lidí, kteří by měli sklon pohlížet vně, zevně, do přírody a na přírodní zákony, namísto pohlížení dovnitř, do Niterné mysli, na Nejvyššího a na Jeho/Její duchovní zákony. Vědci navíc neměli rádi proces biklonování, protože stále obsahoval příliš mnoho duchovnosti. Dvojklonování nemohlo produkovat požadovaný rozsah neznalosti a nevědomých procesů.

S nevědomostí a nevědomými procesy chtěli vědci nastolit vládu a panování negativního stavu. Negativní stav je stavem pohlížení vně, zevně k přírodě, namísto pohlížení dovnitř, do Niterné mysli a k Nejvyššímu.

V okamžiku, kdy tato dřívější generace vymyslela tento plán a rozhodla se pokračovat v jeho realizaci, nastalo ohromné zpuštění. To vytvořilo vír v duchovním, intermediálním a fyzickém vesmíru a osnově času a prostoru. Tato katastrofická událost je vyvrhla z dimenze pravého Stvoření, ve které doposud byli. V biblických pojmech byli vyhnáni ze zahrady Eden, což znamená z pravého Stvoření.

Když byla tato dřívější generace vyhozena, spadla ze skutečné planety Země do takzvané zóny vymístění, do dimenze, která existovala souběžně s pravým Stvořením. Opakuje se, že tato dřívější generace vypadla ze skutečné planety Země do její zóny vymístění, neboli do antivesmíru, kde jim bylo umožněno pokračovat ve svých experimentech. Naneštěstí byli s to vzít se sebou všechny znalosti, které měli. K tomu si také přinesli vzorky všech existujících živočichů a rostlin z jejich původní planety Země. (Na podrobnosti o zóně vymístění bych vás rád odkázal na „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření“ a také na kapitolu čtrnáct knihy „Realita, mýty a iluze“.)

Do tohoto bodu byla zóna vymístění neobydlena. Takže majíc všechny poznatky, prostředky a souvztáhnosti zachované a k dispozici, mohla dřívější generace svobodně pokročit vpřed ve svých plánech. Jak se právě uvedlo výše, přinesli si všechny zvířecí buňky, vzorky a geny ze skutečné planety Země. Pak se tedy rozhodli využít tyto geny, aby zfabrikovali pseudočlověka, který by byl od nich zcela odlišný a nepodobný všemu doposud stvořenému přímým naděním od Nejvyššího a Nejvyšším. Tu se vědci rozhodli využít zvířecí geny při produkci nových tvorů, které nazvali „člověkem“. Potřebovali zvířecí neznalost a nedostatek vědomého sebeuvědomění. To by jim dovolilo tohoto člověka – tvora úplně řídit. Ovládnutí by bylo nastoleno prostřednictvím vnějších prostředků a prostřednictvím závislosti tohoto pseudočlověka na zevních činitelích, na přírodních zákonech a na vnější mysli spíše, než na faktorech niterných, na duchovních zákonech, na Niterné mysli a na Nejvyšším, jak je tomu u člověka duchovního. Přesto tito vědci také potřebovali zachovat jistý stupeň podobnosti původním lidem, aby tito nově zfabrikovaní lidé byli s to se naučit tomu, čemu je tito vědci chtěli naučit.

Proto po několika milionech roků experimentování vědci uspěli při fabrikaci pseudočlověka, který obsahoval 95 % genů a výbavy zvířecího života. Následkem toho zůstalo jen 5 % genů a výbavy z pravých lidí. Těchto 5 % však bylo dostatečných k tomu, aby se v těchto nově zfabrikovaných lidech udržela schopnost vytvořit si pojem sebe samého, rozumovost a vyšší formy poznávání.

V procesu manipulace prostřednictvím genetické výbavy při fabrikaci pseudočlověka tehdy žijící vědci potlačili nebo geneticky odstranili veškeré poznání čehokoli duchovního; jakékoli potřeby vcházet do nitra; jakékoli poznání Niterné mysli a duchovnosti a Nejvyššího. Kromě toho byly potlačeny mnohé další věci, kterým se těšili původní lidé. Učinili pseudolidi zcela závislými na vnějších, zevních přírodních zákonech a jejich vědomé mysli. Tento čin zablokoval jakýkoli vědomý přístup k 5 % pravých lidských a Božských kvalit, které vědci potřebovali zachovat, aby dosáhli svého cíle.

Protože všechny tyto jevy zfabrikovali vědátoři té doby, jsou tudíž zvaní „pseudotvůrci“.

Aby dále prokázali, že se tito nově zfabrikovaní lidští tvorové vyvinuli ze zvířat, a ne z přímého nadělení Nejvyšším a Nejvyššího, zfabrikovali pseudotvůrci taktéž karikaturu tohoto nově vytvořeného člověka, kterou nazvali opicí. Tuto opici umístili do blízkosti nově zfabrikovaných lidí, aby tak budoucí vědci měli jen málo na výběr než usoudit, že lidské bytosti se vyvinuly z opic. Tento druh závěru je snadné učinit kvůli faktu, že fyzická těla nově zfabrikovaných lidí, opic a jiných tvorů – savců byla funkčně téměř totožná, aniž by mezi nimi byly nějaké přílišné rozdíly. Nejvíce manipulací bylo provedeno na lidských ženách, umožňujících ženě počít dítě ve své děloze a porodit mládě přesně stejným způsobem, jako to dělají zvířata – savci. Takže fyzické narození lidského dítěte je zvířecí proces, zfabrikovaný pseudotvůrci, aby se z lidského života odstranilo cokoli duchovního a Božského. Současní vědci samozřejmě plně naletěli tomuto ohromnému vědeckému podvodu zfabrikovanému pseudotvůrci. Tento podvod přivádí moderní vědce k závěru, že život vznikl z přírody a hmoty, a ne z Nejvyššího a duchovních základů.

Napadlo vás někdy, proč by Bůh – Stvořitel nařizoval dítkám izraelským dodržovat jisté rituály ohledně sexuálního styku a rození dětí včetně tohoto druhu zvířecích prostředků ? Přečtěte si kapitolu dvanáct Knihy Leviticus (třetí knihy Mojžíšovy) v Bibli Svaté. Po narození dítěte po způsobu zvířat či po každém menstruačním období bylo ženě nařizováno přistoupit před kněze, aby posvětil zápalnou oběť a oběť za hřích kvůli jejímu usmíření. Následkem toho jí byly její hříchy zrození dítěte a menstruace odpuštěny. Žena se musela očišťovat třicet dnů po narození mužského potomka. Narodilo-li se jí dívčí pokolení, musela se matka očišťovat šedesát dní.

Proč tomu tak bylo? Jestliže Bůh byl pravým a přímým původcem současně existujících lidí na této planetě a způsobu, jakým se rodí děti, proč by se něco tak Božského, jako je narození dítěte, považovalo za hřích ? Nebo proč by muž, který měl výron svého semene – je-li to tak přirozený, normální a řádný proces – musel umýt celé své tělo a byl nečistý až do večera ? (Leviticus, kapitola patnáctá, verš šestnáct a na jiných místech v Bibli.)

Pravý důvod, proč jsou tyto rituály Nejvyšším nařizeny, byl ten, aby se do naší pozornosti dostal fakt, že současné lidské tvory na planetě Zemi a způsob, jakým se rodí děti na tento svět a jakým se muž a žena milují navzájem, původně nevytvořil/nevytvořila Nejvyšší. Namísto toho jsou lidé dnešních dnů konečným produktem a výsledkem genetických, magických, souvztažnostních a jiných tajemných manipulací pseudotvůrců. Toto jim bylo dovoleno učinit, aby se na živých příkladech ilustrovala odpověď na předtím uvedenou, životně závažnou, kritickou a důležitou otázku. Navíc důvod, proč se žena musela očišťovat dvojnásobně, když se jí narodil dívčí potomek, byl ten, že nejvíce změn, pozměnění a genetických manipulací bylo učiněno na ženách. Dále pak proto, že sexuální styk nebyl původně zamýšlen kvůli rozmnožování; v procesu tohoto sexuálního styku nedocházelo k žádnému výronu semene, a tudíž v procesu milování nebyly přítomny žádné vnější fyzické způsoby a prostředky. Toto je jedním z důvodů, proč při tomto novém uspořádání (zfabrikovaném pseudotvůrci) souvztaží výron semene s těmito hříšnými vnějšími způsoby a prostředky života, který lidem nepřináší nic jiného, než potíže.

Jak tedy z této současné situace můžete vidět, současně existující lidští tvorové na planetě Zemi nejsou pravými, původními a ryzími lidmi, stvořenými Nejvyšším.

Jsme výsledkem vychytralého a umně vytvořeného plánu a genetických, magických, souvztažnostních a jiných tajemných typů manipulací pseudotvůrců. Jak se uvedlo výše, tito tak učinili za účelem zničení všeho duchovního a Božského v nás. Taktéž to učinili za účelem aktivace a panování negativního stavu – v protikladu a v odlišnosti od čehokoli pozitivního a dobrého, co přichází od Nejvyššího.

Jakmile tohoto pseudotvůrci dosáhli, vstoupil negativní stav do plného života. Následně byl uveden do plné dominance po celé zóně vymístění a v přírodní formě této planety Země (v této zvláštní dimenzi, ve které žijeme).

Dalším důležitým krokem, na který se pseudotvůrci nutně podjali, byla likvidace jakýchkoli stop jejich existence v přírodním stupni planety Země a její zóny vymístění. Byla provedena tak, aby se k nim a k jejich vědeckému podvodu nemohla vést žádná spojnice či spojení. Jejich ohromná znalost univerzálních zákonů a jejich duchovních souvztažností jim umožnila cestovat zpět v čase dokonce před období, než fyzická Země vstoupila do jsoucna a bytí. Pseudotvůrci se takto usadili v zóně vymístění duchovního světa. Nastolili a vyvinuli zde zcela odlišný styl a způsob života. Tento životní styl byl opakem všeho pozitivního, Božského a dobrého. Byl a je ovládán zcela všemi typy zla, nepravd, deformací a zkažeností původních stavů a procesů Stvoření. Tato zla a tyto nepravdy atd. jsou jimi neustále nově vytvářeny. Stav a rozpoložení, které ustanovili na této rovině, souběžné s duchovním světem, místem či stavem, se nazývá peklem (pekly). S ním souběžný svět dobra a pravdy či pozitivního stavu se nazývá nebem (nebesy). Takže negativní stav je svou povahou pravým peklem, zatímco pozitivní stav je ve své povaze pravým nebem.

Jakmile se pseudotvůrci pevně usadili ve svých peklech, zfabrikovali zde všechny druhy tvorů, démonů, satanů, ďáblů a podobných monstrózních kreatur. Zahájili taktéž lítou duchovní válku proti veškerému Stvoření Nejvyššího za účelem převzetí a ustanovení své bezkonkurenční vlády a panství nad veškerým Stvořením.

Založením pekel pseudotvůrci skončily původní dějiny pravého lidstva na planetě Zemi. Od té chvíle začala nová éra pseudolidstva (s pseudolidmi) s dějinami neustálých krveprolití, neustálé nenávisti a všech druhů negativity.

V procesu cestování pseudotvůrců zpět v čase, tím procesem samotným, smazali jakékoli stopy toho, že kdy byli na Zemi. Udělat to bylo pro ně nutné, aby zabránili budoucím vědcům objevit jakýkoli možný náznak toho, co se skutečně stalo. Jestliže by takový náznak či důkaz byl někdy nalezen, lidé by si pak mohli uvědomit skutečný stav věcí a zajisté by něco proti němu udělali. To bylo to poslední, co by si pseudotvůrci kdy přáli, aby se stalo.

Máte-li zájem poznat více o těchto událostech, radí se vám obeznámit se s knihami tohoto autora: „*Základy lidské duchovnosti*“, „*Poselství z nitra*“, „*Čtvero pojetí duchovní struktury Stvoření*“ a „*Realita, mýty a iluze*“. Všechny se zabývají těmito záležitostmi daleko hlouběji a do větších podrobností.

Pseudostvoření současně existujících lidí na této planetě se událo před 4 miliony let. Začátek takzvaného „pádu“ nastal přibližně před 30 miliony roků. V procesu

cestování zpět v čase pseudotvůrci způsobili ohromná kataklyzmata a katastrofy a zmatky v osnově fyzického Vesmíru. Ty mají v současnosti stále dozvuky. Následkem těchto pozdvižení se původně jeden pozemský kontinent rozštěpil na několik kontinentů. Též se odehrály i mnohé jiné věci této katastrofické povahy, popsané v Bibli jako „potopa“.

Vědci považují tyto a podobné události za přírodní katastrofy. Jak ale můžete vidět, byly pečlivě naplánovány pseudotvůrci, kteří měli plné znalosti toho, jak vytvořit tyto zničující události. Učinili je za tím účelem, aby měli úplně pod kontrolou všechny budoucí události, které by nastaly na planetě Zemi. Takto získali vládu nad lidmi, které umístili pohromadě s opicemi a jinými zvířaty.

Jako souvztažnosti a reprezentace těchto negativních, zlých a odporných myšlenek, pocitů a vjemů, vykazovaných pseudotvůrci, zfabrikovali v peklech rozmanité souvztažnosti, které byly uvědoměle promítnuty do dimenze naší planety. Tyto protivné vlastnosti se zde obvykle jeví v konkrétní formě všech druhů negativních, jedovatých a nebezpečných rostlin a zvířat, ryb, ptáků, hmyzu, bakterií, virů, lidských nemocí, nepořádků, válek, strádání, nehod, incidentů, perverzí až donekonečna .

Takže, jak se výše stručně uvádí, všechny protivné, zlé, negativní a špatné a ošklivé věci, které na této planetě a ve svém životě jako lidští tvorové zažíváme, jsou následkem díla pseudotvůrců. Z toho můžete vidět, že všechny negativní věci a negativní stav nemají nikdy původ z Nejvyššího a nebyly Jím/Jí nikdy stvořeny, jak tomu mnozí lidé věří.

Musíte si ovšem uvědomit, že pseudotvůrci vytvořili mnoho jiných věcí, událostí a dění. Ty nakonec vedly k aktivaci negativního stavu, fabrikaci pseudolidí a obydlení zóny vymístění. Sloužily taktéž ustavení pekel v duchovním světě a jejich spojení se vším negativním, co neustále probíhá v našem pozemském životě. Ne všechny tyto věci jsou naší vědomé mysli či našemu řádnému chápání dostupné. To, co bylo o této situaci doposud zjeveno Nejvyšším, je prozatím dostatečné k tomu, abychom si uvědomili skutečný stav věcí. Toto uvědomění vás může vést, pokud si tak zvolíte ze své svobodné vůle, k revoluční změně pozitivního charakteru ve vašem životě, myšlení, cítění a chování. To vám umožní se osvobodit z pasti, kterou nám tak dovedně a vychytrale nastražili aktivátoři negativního stavu.

Vaší otázkou může ovšem dosti dobře být: „Jak jsem se do toho zmatku dostal ? A proč já?“ Vaše důležitá otázka si zasluhuje důležitou odpověď. Tato odpověď vám bude dána v následujících kapitolách.

Pro lepší pochopení toho, co bylo doposud řečeno, shrňme to do následujících bodů:

I. DĚJINY LIDSTVA A VAŠEHO PŮVODU NEJSOU TAKOVÉ, JAKÉ SI MYSLÍTE, ŽE JSOU.

Odpověď na otázku položenou na začátku této kapitoly tvrdí, že dějiny člověčenstva, a tedy vašeho vlastního původu, jak je popisují různé vědecké, historické a náboženské knihy, jsou nesprávné. Věda a historie nemají žádné ponětí o tom, že cokoli, co se zde před tím popsalo, se kdy stalo. Jak můžete vidět, bylo

pseudotvůrci pečlivě zajištěno, že nebude nikdy možno nalézt žádný vědecký důkaz toho, co se zde popisuje.

Božská prozřetelnost Nejvyššího však zařídila, aby všechny tyto události tak, jak se skutečně odehrály, byly zaznamenány v knihách Svaté bible, byť v maskované podobě (jazykem parabol, reprezentací a souvztažností). Slovo souvztažnost znamená, že každé slovo zevního lidského jazyka, slovo, které používáme pro své vyjadřování a komunikování, obsahuje mnohonásobné významy. Jeden význam je doslovný, znamenající přesně jen to, co pod ním rozumíme. Za doslovným významem ale existují další hluboké významy, které odrážejí jiné stavy záležitostí. Tyto nejsou snadno zjevené v doslovném smyslu. Bylo mi Nejvyšším řečeno, že každé slovo v bibli má přinejmenším dest odlišných významů či úrovní významů. O těchto máme malou, či vůbec žádnou představu.

Dobrym příkladem tohoto zákona či slova „souvztažnost“ je souvztažnost sama. Co pod tímto slovem rozumíte? Například to, že píšete někomu o něčem dopis. Dá se tedy říci, že s touto osobou korespondujete. Tato korespondence vás jaksi spojuje s touto osobou. Toto slovo ale také znamená, že se nacházíte v jisté blízkosti s touto osobou, a že tato osoba je někde jinde, a že pro vás něco znamená.

Slovo „souvztažnost“ také znamená mít vztah z jedné pozice ke druhé. Takový vztah spojuje tyto dvě odlišné pozice tak, že jsou si vědomy jedna druhé. Jiným významem slova „souvztažnost“ je, aby se něco symbolizovalo, či něco reprezentovalo. Uvažujme pro příklad slovo „světlo“. doslovný význam „světla“ je denní světlo, které můžete jasně vidět svými fyzickými očima. To také ale znamená být osvícen, to jest znát pravdu. Takže můžeme říci, že světlo souvztaží s pravdou a pravda souvztaží s moudrostí, protože moudrost sestává z řádného poznání pravdy. To vám dává světlo a jasné vidění, či pochopení toho, co se má dělat a jak to dělat správně, náležitě a úspěšně. Toto jsou tedy souvztažnosti. Takto Nejvyšší skrývá v Bibli Svaté všechny události popsané v této kapitole.

Tradiční náboženství – s výjimkou následovníků Swedenborga – ovšem o takovém významu Bible nevědí, ani ho nepřijímají, a jestliže o něm vědí, pak tyto souvztažnosti nebo jejich užitečnost odmítají. Tímto odmítáním ztrácejí přístup k pravdě a reálnému poznání toho, co se skutečně stalo, jak se to stalo a proč se to skutečně stalo tak, jak se to stalo.

Důvodem, proč Nejvyšší nadiktoval Svatou Bibli prostřednictvím vybraných lidí, bylo to, aby se udržel jistý stupeň vnějšího spojení každého v zóně vymístění, to jest v negativním stavu, s každým ve stavu pozitivním. Tento akt zajistil prostředky pro konečný návrat každého do původního stavu věcí, to jest zpět k Nejvyššímu. Jiným důvodem, proč byla Bible Svatá napsána v těchto souvztažnostech, bylo to, aby se její význam přizpůsobil všem okruhům a dimenzím Stvoření, které jsou na odlišných úrovních a stupních chápání pravdy a jejího dobra a dobra a jeho pravdy.

Bylo taktéž učiněno za účelem, aby se lidem na Zemi zabránilo znesvěcení svatosti svatého pravého poznání, obsaženého v Bibli svaté. Toto znesvěcení by způsobilo věčné zničení lidstva bez jakékoli možnosti spásy (příchodu zpět domů). Jedině když je čas zralý, budou tato fakta nejvyšším zjevena. Současná doba je zjevně zralá, a tudíž tajemství o tom, co se skutečně událo, je nyní zjeveno tomu, kdo je ochoten naslouchat a podle tohoto zjevení v pozitivním smyslu jednat.

II. NEJSTE TÍM, KÝM SI VĚDA A NÁBOŽENSTVÍ MYSLÍ, ŽE JSTE.

Při pohledu na tato fakta je zřejmé, že nejste tím, co vám jak věda, tak i náboženství říkají, že jste.

Nejste ani tím, co se evolučně vyvinulo ze zvířecího života a hmoty, jak by vědci rádi věřili. Nejste ani přímým stvořením Stvořitele, Nejvyššího, jak by rády věřila tradiční náboženství. Ve své současné formě a kondici jste produktem miliony roků trvajících genetických a některých dalších tajemných manipulací pseudotvůrců, kteří se podjali dokázat, že lidský život nemusí pocházet z Nejvyššího a Jeho/Jejích duchovních principů. Materiál, který byl pseudotvůrci použit k zfabrikování takzvaného moderního člověka, a tedy vaší současné formy, byl však stvořen Nejvyšším. Tento materiál byl pseudotvůrci následně nesprávně použit a zneužit pro zlý účel a záměr. Pseudotvůrci byli osmým lidstvem v pořadí lidí, kteří se na planetě Zemi objevili procesem biklonování. Nastalo to přibližně před 80 miliony roků podle pozemského relativního času.

III. JSTE ZDE DOBROVOLNĚ KVŮLI POKUSU, ABY SE ZODPOVĚĎELY DŮLEŽITÉ DUCHOVNÍ OTÁZKY.

Aby se toto vše stalo, bylo dovoleno Nejvyšším za účelem odpovědi na otázku, která vyvstala u vědců. Tito byli druhým původním lidstvem, které se objevilo na planetě Zemi přibližně před méně než 100 miliony roků. Otázka byla následující: CO BY SE STALO, JESTLIŽE BY SE VZNIK ŽIVOTA MOHL VYSVĚTLOVAT TAKZVANÝMI FYZIKÁLNÍMI ZÁKONY A PŘÍRODNÍMI HMOTNÝMI PROCESY, ANIŽ BY SE DO TOHO JAKKOLI ZAHRNOVALY JAKÉKOLI DUCHOVNÍ ZÁKONY, DUCHOVNÍ SVĚT ČI NEJVYŠŠÍ – STVOŘITEL? JAKÝ BY BYL ŽIVOT BEZ DUCHOVNOSTI, NEBO KDYBY BYLO MOŽNÉ ODVODIT DUCHOVNÍ PRINCIPY Z HMOTY A PŘÍRODY, NAMÍSTO NAZÍRÁNÍ NA HMOTU A PŘÍRODU, JAKO NA PRODUKT A NÁSLEDEK DUCHOVNÍCH ZÁKONŮ A PRINCIPŮ?

Aby se tyto otázky zodpověděly jazykem konkrétního zobrazení a projevení ve prospěch všech po celém Stvoření Nejvyššího, Ten/Ta dovolil/dovolila experiment, který by vedl k podmínkám, ve kterých by se výsledky, následky a důsledky tohoto experimentu plně aktualizovaly a realizovaly. Takto má být odpověď na tuto otázku dána živým příkladem. Tento živý příklad odráží dějiny moderního lidstva na této planetě.

K tomuto účelu byla určena planeta. Byli vyhledáni dobrovolníci, nejenom takoví, kteří by byli ochotni tento pokus provádět a účastnit se ho, ale i takoví, kteří by byli ochotni souhlasit s nutností odstranění veškeré paměti ze svého vědomého uvědomění, že se kdy dobrovolně rozhodli pro tento experiment. Jinak by tento pokus neměl jakoukoli hodnotu a užitečnost a nezískala by se správná odpověď na otázku, která by mohla být dána. Tak by nemohlo dojít k žádnému správnému a náležitému poučení.

Touto planetou byla planeta Země a každý, kdo na této planetě kdy byl, v současnosti je či kdy bude, je zde výhradně jen dobrovolně. Jste tedy na této planetě ze své svobodné vůle a volby za jistým účelem. My všichni zde jsme kvůli velmi důležitému duchovnímu důvodu, což obsahuje i volbu nepamatovat si nic o této volbě.

IV. PRAVÝ PŮVOD NEGATIVNÍHO STAVU.

Při procesu tohoto experimentování vstoupil do jsoucna a bytí negativní stav a vše zlé, špatné, nesprávné, zdeformované a zkažené. Negativní stav tedy nepochází z Nejvyššího. Spíše byl výsledkem popření toho, že život a lidské bytosti stvořil Nejvyšší ze Sebe a ze svých duchovních principů. Následky a důsledky tohoto popírání jsou živě zobrazeny dějinami lidstva na planetě Zemi během posledních asi tak 4 milionů let.

V. VŠE VE VÁS A V TOMTO SVĚTĚ JE VZHŮRU NOHAMA.

Výsledkem tohoto experimentování v negativním stavu bylo nastolení nevědomosti a nevědomých procesů. Toto vedlo lidi k závislosti na druhých a na fyzikálních zákonech. Takto ztratili počáteční a původní schopnost, kterou dříve měli, ovládat myslí všechny přírodní a fyzické zákony. To lidi odvrátilo od obrácení se k sobě do nitra ke své Niterné mysli, kde je uloženo veškeré pravé a ryzí poznání těchto výše popsaných skutečností, jakož i všeho týkajícího se života a Stvoření. Toto poznání je k dispozici každému, kdo nalezne správný klíč, aby otevřel vchod ke své Niterné mysli.

Nejste tedy ve svém poznání omezeni jen o všem a o sobě, ale z vnějšího světa jste krmeni falešnými a zkreslenými poznatky, informacemi, které většina z vás považuje za pravdivé poznání. Přijetím této situace se v tomto světě a ve vás (ve vaší vědomé mysli) ustavuje pevné rozpoložení, ve kterém je vše vzhůru nohama. O této pozici si my všichni nesprávně myslíme, že je správně postavená a vhodná.

VI. TO, CO POVAŽUJETE ZA PRAVÝ ŽIVOT, NENÍ PRAVÝ ŽIVOT, ALE NE-ŽIVOT.

Při shora popsaném experimentování byla vytvořena nesprávná idea, která byla přijata většinou z nás, že lidský život na planetě Zemi ve své současné formě je pravým životem a cokoli se zde stane, je normálním, zdravým a přirozeným stavem událostí. Jsme také vedeni k víře, že tak tomu má být, a že se s touto situací nemá nic dělat.

Pravou realitou ohledně tohoto všeho je však to, že co považujeme za pravý život, je životem falešným, pseudoživotem, životem mrtvým. Je to ne-život a všivá, ubohá imitace, padělaný život, který v sobě a ze sebe nemá nic dobrého ani pravdivého. Není v něm ničeho z pravého života.

VII. VŠE SLOUŽÍ SVÉMU ÚČELU A VÁM SE DOSTÁVÁ VELMI DŮLEŽITÉHO DUCHOVNÍHO POUČENÍ.

Plný rozsah užitečnosti tohoto experimentování v negativním stavu a jeho padělaného života, čili ne-života, může být znám jen Nejvyššímu. Každý ve Stvoření, včetně nás všech, kdo jsme přímými účastníky tohoto pseudoživota negativního stavu, se ze všeho, co se odehrává ve všech oblastech, kde negativní stav panuje, neustále poučuje. To zahrnuje planetu Zemi (dimenzi Země, ve které žijeme). Vše této povahy slouží velmi důležitému duchovnímu účelu, který je pro nás velmi obtížně pochopitelný. Důvod pro toto nepochopení spočívá ve faktu, že jsme

dobrovolně souhlasili s tím, že tomuto účelu nebudeme plně rozumět. Tato situace bude trvat, až to bude pro každého z nás jednotlivě dost, čili do jisté doby určené Nejvyšším, kdy se užitečnost jsoucná a bytí tohoto negativního stavu vyčerpá a není ho již potřeba za žádným účelem.

VIII. TO, CO POVAŽUJETE ZA LIDSKÉ, NENÍ DOKONCE ANI VZDÁLENĚ LIDSKÉ.

Je důležité si uvědomit, že 95 % toho, co jsme, či z čeho sestáváme, je vnucený, uměle vyvolaný stav. Jsme výsledkem genetické manipulace, mocných popudů animálních sklonů obsažených v těchto genech, které byly pseudotvůrci vzaty z tehdy existujících zvířat, a užity pro jejich experimenty. To bylo provedeno za účelem toho, aby se lidé učinili jakoby zvířecími tvory, pseudolidmi, kteří by byli ovládáni zvířecími pocity, surovými emocemi, obavami, agresivitou, násilím, závislostí, vnějškovostí, a kteří by byli v totální nevědomosti ohledně všech záležitostí života a duchovnosti.

Z tohoto faktu plyne zřejmý závěr, že to, co považujeme za lidské, není dokonce ani zdaleka lidské. Takže z našeho vědomého prožívání nemáme žádné pravé poznání toho, jaké je to být pravým člověkem. Pravá lidská část v nás (zbývající 5 %) byla pečlivě uzavřena, abychom k ní neměli žádný vědomý přístup. To bylo uděláno za zřejmým účelem zabránit nám v objevení skutečné pravdy o nás samotných, našem životě a o životě obecně; ale obzvláště nejvíce o pravé přirozenosti Nejvyššího včetně povahy negativního stavu.

Z vůle Nejvyššího se však tato situace novým zjevením o těchto záležitostech mění. Je vám tudíž dána příležitost a nástroje, abyste se dostali do styku s těmito 5 % uvnitř vás, které jsou ve vás skutečně lidské, a postupně eliminovali ve svém životě vše, co není skutečně vaše. Tato kniha slouží tomuto důležitému účelu.“